

SIMBOLIKA ADVENTNEGA VENCA

Neprekinjeni krog adventnega venca nas spominja na neskončnost: Božja ljubezen do nas je večna.

Zimzelene vejice, ki jim sneg in mraz ne moreta do živega, so znamenje upanja: Bog nas ne bo zapustil.

Njegovo ime je Emanuel, to pomeni: Bog z nami.

Vijolična barva sveč in trakov nas opozarja, naj se skrbno in z vso resnostjo pripravljamo na Jezusov prihod.

Pomeni tudi spokornost, to je: ne misliti le nase, ampak odpreti srce Bogu in bližnjemu:

Bog pričakuje, da ga jemljemo resno - resno, kakor on resno jemlje nas.

Jezus ni prišel, da bi mu stregli, ampak da bi on stregel.

Štiri sveče so kot štirje mejniki v zgodovini sveta in človeštva: stvarjenje, učlovečenje, odrešenje, konec sveta.

Štiri sveče ponazarjajo štiri adventne nedelje.

Prižigamo jih postopoma (vsako nedeljo eno več).

Vsaka posamezna sveča nam govori, da smo vedno bliže božiču, pa tudi Kristusovemu drugemu prihodu ob koncu sveta: Bog je alfa in omega - začetek in konec.

Bog je bližina, je ljubezen. Veselimo se! Z dobro pripravo na praznik, smo vsako nedeljo bliže Bogu in ljudem.

Goreče sveče širijo svetlobo in toploto s tem, da uživajo same sebe. Vabijo nas: »Daritev bodi ti življenje celo!«

Kristus je sam sebe za nas daroval. Tudi nas vabi, naj širimo svetlobo in toploto ljubezni, dobrote, usmiljenja...

Plamen sveče se sicer ne more meriti s svetlobo električne žarnice, vendar ustvarja domače, prijetno se, kot da trepetajoči

plamen sveče seže človeku v globino, se ga dotakne s toploto in v njem zbudi željo po zbliznanju s človekom in Bogom. Plamen sveče ponazarja Kristusa - Luč sveta: Jezus pravi: »Jaz sem luč sveta. Kdor hodi za menoj, ne bo hodil v temi, ampak bo imel luč življenja.

